

Tjänsteställe, handläggare
Kultur och ideell sektor, Peter Alsbjer
Telefon: 019 602 72 54, peter.alsbjer@regionorebrolan.se

Datum
2018-09-28

Till
Sekretariatet för Nationell biblioteksstrategi
Kungliga biblioteket
Box 5039
102 41 Stockholm

Synpunkter på ”Från ord till handling: på väg mot en nationell biblioteksstrategi : Utkast

Humpar och möjliga åtgärder i utkastet till nationell biblioteksstrategi

Humpar

Hump 1 Slarviga uttryck – ”Det dunkelt sagda är det dunkelt tänkta” (Esaias Tegnér)

Ett generellt problem som dyker upp då och då i utkastet är vad som faktiskt åsyftas när ordet ”bibliotek” används. Tyvärr använder författarna inte alltid de begrepp som finns i bibliotekslagen, även om utgångspunkten för utkastet ska vara just sagda lag. I något fall hittar de på ett nytt begrepp – ”sambiblioteket” – som de poängterar inte ska blandas ihop med samlokaliserade bibliotek.

I bibliotekslagen heter det ”regional biblioteksverksamhet” - emellanåt använder dock utkastförfattarna det något missvisande begreppet ”regionbibliotek”. Den regionala biblioteksverksamheten har i regel inga egna samlingar, förutom de som finns i tjänsterummen och faller därför heller inte självklart in i utkastets övergripande definition av biblioteksverksamhet – ”bibliotekens verksamhet måste vara kopplad till samlingarna”.

Enligt min uppfattning ska det generella ordet ”bibliotek” användas när det gäller generellt dvs när det handlar om samtliga bibliotekstyper inom biblioteksfältet,

Postadress
Region Örebro län
Biblioteksutveckling i Örebro län
Box 1613, 701 16 Örebro
E-post: regionen@regionorebrolan.se

Besöksadress
Eklundavägen 2, Örebro
Tel: 019-602 70 00
Fax: 019-602 70 08
Organisationsnummer: 232100-0164

eventuellt med synonym ”biblioteksväsendet” eller liknande. Med undantag de fall där det tydligt framgår i rubrik eller ingresstext att just i det specifika fallet används ordet ”bibliotek” för att beskriva just den biblioteksformen som är aktuell i det sammanhanget.

I förordet finns till exempel ett stycke om ”Verksamheten mitt i byn”. Enligt min uppfattning handlar det partiet enbart om folkbibliotek, och då kanske det ska framgå. När det i stycket om samverkan heter att det är av största vikt att ”barn tidigt välkomnas till biblioteksverksamheterna vilket naturligt medför ljud och livlighet i lokalen” är det inte i första hand läsesalen på Kungl. Biblioteket som åsyftas. Men risken finns för missförstånd om inte texten preciseras.

Ett annat exempel är humpen ”Bilderna av biblioteket” där det heter att ”Den traditionella bilden av biblioteket tar liten hänsyn till bibliotekens uppdrag att nå nya målgrupper”. Att nå nya målgrupper är primärt något som folkbibliotek jagar. Många av de andra bibliotekstyperna har redan väl avgränsade målgrupper och har kanske inte den ambitionen. I beskrivningen av bilden av bibliotek som sedan görs (”En annan bild av bibliotek som sprids är att biblioteken är stökiga platser där både ungdomsgång och missbrukare tillåts ta över”) så associerar jag främst till den debatt om tystnadskultur på folkbibliotek som en del tidningar hakade på för något år sedan. Jag tänker inte primärt på att ungdomsgång som gör räder i läsesalen på KB. På KB verkar ju annars drabbas av annan typ av brottslighet – värdefulla böcker som försvinner på grund av personalens klåfingrighet – men det kanske inte är viktigt att lyfta fram i utkastet.

Ett annat tecken på slarvighet i texten är användningen av ordet ”lokal” när rätt begrepp borde vara ”kommunal”.

Utkastets definition av folkbibliotek i relation till utbildningsbiblioteken blir därför inte bra eller ens korrekt: ”Ett folkbibliotek är en egen organisation i lokal förvaltning och står mer fri.” Bortsett från att ”lokal förvaltning” kan blandas ihop med ”lokalförvaltning” så kunde ordet ”lokal” ersatts – eller kompletterats med ordet ”kommunal” - om inte annat så för tydlighetens skull. Sen tror jag inte att friheten i relation till huvudmannen är större på kommunal nivå än på universitet och högskolor. Den stora skillnaden är snarare att folkbiblioteken ska betjäna allmänheten och utbildningsbiblioteken har en mer avgränsad målgrupp.

Ett annat exempel är påståendet att ”folkbiblioteken arbetar utifrån lokala biblioteksplaner”. Det handlar om en beskrivning av 17 § Bibliotekslagen: ”Kommuner och landsting ska anta biblioteksplaner för sin verksamhet på biblioteksområdet.” Biblioteksplanerna är kommunala – inte lokala. De omfattar heller inte enbart folkbiblioteken.

Skillnaden mellan ”samordning” och ”samverkan” är lite svår att hålla ordning på. Själv menar jag att ”samverkan” är den högsta nivån i taxonomitrappan kring samarbete och att ”samordning” handlar om hur samverkan ska genomföras. ”Samverkan” är det uppdrag som KB har i bibliotekslagen och i sin förordning och instruktion, ”Samordning” är det som KB vill ha ansvaret för. Och kanske är man lite

för het på gröten? På KB:s webb för bibliotekssamverkan (<http://www.kb.se/bibliotek/> läst 2018-09-23) heter det nämligen att: ”KB ansvarar för samordning och utveckling inom den svenska bibliotekssektorn. Uppdraget innebär bland annat att utöva nationell överblick, att främja samordning, att fördela bidrag och att samla in statistik.”. Om uppgifterna stämmer borde, enligt min uppfattning, en stor del av de möjliga åtgärder som beskrivs i utkastet redan idag ligga inom denna samordning.

- Möjlig åtgärd: Skriv ”folkbibliotek” inte ”bibliotek” när det handlar om folkbibliotek.
- Möjlig åtgärd: Använd ordet ”kommunal” inte ordet ”lokal” när det är kommunal biblioteksverksamhet som åsyftas.
- Möjlig åtgärd: överväg en omformulering på KB:s webb.

Hump 2 Mer åtgärdslista än strategi

Många har reagerat på att utkastet är snarare en åtgärdslista än ett förslag till en strategi. Och så kan det säkert också vara – det är ju ett utkast och den strategiska inriktningen lär väl komma med i slutdokumentet. Men risken när sekretariatet räknar upp ett antal åtgärder och aktiviteter som de menar är viktiga och ska genomföras så kanske allt inte kommer med, vilket kan ge funderingar på om det handlar om medvetna bortprioriteringar eller att de helt enkelt missat vitala aktiviteter.

- Frågan kan ställas vad som saknas i de aktiviteter som räknas upp för den regionala biblioteksverksamheten

Till exempel uppdraget från § 18 Bibliotekslagen (”Den myndighet som regeringen bestämmer ska ha en nationell överblick över och främja samverkan inom det allmänna biblioteksväsendet. Myndigheten ska tillsammans med de regionala biblioteksverksamheterna och kommunerna följa upp hur de biblioteksplaner som antagits har utformats och hur de används.”) Vid ett par tillfällen nuddar utkastet § 18 men gör inte kopplingen vidare – dels när det handlar om att tydliggöra ”integritets- och inkluderingsarbete i de lokala (sic!) biblioteksplanerna”, dels om att ”Barnens perspektiv måste tydliggöras i de kommunala och regionala biblioteksplanerna.” § 18 är därtill den enda paragraf som saknar en egen analys i sekretariatets omvärldsanalys ”Den femte statsmakten”

- Frågan kan ställas: Varför saknades analysen i Femte statsmakten?

Ett annat område som lyser med sin frånvaro är en beskrivning av hur kultursamverkansmodellen, som i princip omfattar eller kommer att omfatta all landstingskommunal verksamhet, kan påverka eller påverkas av en nationell biblioteksstrategi. Visst, det finns förslag på en ny regional indelning för den regionala biblioteksverksamheten men den utgår knappast från ambitionerna från kulturutredningen eller från Förordningen om fördelning av vissa statsbidrag till regional kulturverksamhet. I förordningen heter det

Med utgångspunkt i det ändamål som anges i 4 § (där det står att ”Fördelningen av statsbidraget ska bidra till att de nationella kulturpolitiska målen uppnås samt ge ökade möjligheter till *regionala prioriteringar och variationer.*” min kursiv) ska landstinget ansvara för att bidragsgivningen enligt denna förordning främjar en god tillgång för länets invånare till ... biblioteksverksamhet och läs- och litteraturfrämjande verksamhet.

Utkastet lyfter fram de regionala biblioteksverksamheternas koppling till samverkansmodellens uppdrag inom det litteraturfrämjande området vid ett, säger ett, tillfälle: ”Regionbiblioteken (sic!) kan förstärka fortbildning inom till exempel områdena skönlitteratur och barnbiblioteksverksamhet.”

- Frågan kan ställas: Varför saknas kopplingen till det regionala uppdraget i kultursamverkansmodellen och en beskrivning av hur det ska lösas i de förslag till organisationsmodeller som presenteras?
Och kom nu inte dragande med ”med ett uppdrag till regionbiblioteken (sic!) att organisera samverkan i sex regionala kluster”. Det är de regionala huvudmännen som avgör hur de regionala biblioteksverksamheterna kan organisera sig, inte de regionala biblioteksverksamheterna själva.
- Frågan kan också ställas: Vilken påverkan på kultursamverkansmodellen kommer förslaget till en nationell biblioteksstrategi ha i de olika scenarierna som kan uppstå?
- Frågan kan ställas: varför saknas samverkansmodellens aktiviteter och åtaganden i förteckningen över stärkta regionala biblioteksuppgifter?

Utkastet lyfter flera gånger om bibliotekens roller i totalförsvaret.

- Frågan kan ställas varför det är intressantare att lyfta fram det i ett utkast till en nationell biblioteksstrategi i förhållande till annat som inte tas upp – till exempel de regionala biblioteksverksamheterna i kultursamverkansmodellen.

Listan med aktiviteter som ”regionbiblioteken” (sic!) ska bidra med innehåller dels sådana aktiviteter som redan görs i olika utsträckning (kompetensutveckling, fortbildning, samverkan, digital utveckling, informationsspridning, specialprojekt och medelstildelning). Någon enstaka har funnits med i tidigare lagstiftning, men tagits bort och ersatts av mer strategiska uppgifter (kompletterande medieförsörjning). Andra kan uppfattas som mer nydanande - att lägga ansvaret för så pass komplexa frågor som integration och inkludering på de regionala biblioteksverksamheterna kommer att innebära stora utmaningar, även om det begränsas till biblioteksområdet. Det är oklart vad uppdraget ”uppsökande verksamhet” kan handla om. Det kan vara en återgång till mer operativ verksamhet där den regionala biblioteksverksamheten genomför den typ av uppsökande verksamhet som inte görs på andra nivåer – t ex arbetsplatsbibliotek som utkastet lyfter fram. Det kräver dock att de regionala biblioteksverksamheterna har tillgång till ett bibliotek. I och med den senaste ändringen i bibliotekslagen är fokus för de regionala biblioteksverksamheterna snarare på strategisk biblioteksutveckling än beståndsuppbyggnad. Många regionala biblioteksverksamheter saknar direkta kopplingar till de så kallade värdbibliotek som fanns tidigare. Om det handlar om att ge stöd till uppsökande verksamhet så är det en

annan sak – men det står faktiskt inte det i utkastet.

En ny aktivitet för de regionala biblioteksverksamheterna är att bidra till samordning, dvs en grad högre i samverkanstrappan än ”främja samarbete” som beskrivs i nuvarande bibliotekslag. Samordningsuppdraget parat ihop med beskrivningen av vilka målgrupper som ska njuta frukterna av de stärkta regionala biblioteksuppgifterna – förutom folkbibliotek även skolbibliotek och folkhögskolebibliotek – är tecken på en vilja till ökad statlig styrning av biblioteksområdet via den regionala nivån. Speciellt intressant är att läsa att målet är att ”Regionbiblioteken (sic!) kan säkerställa en jämlik utveckling av biblioteksverksamheten i hela landet, så alla bibliotek kan utvecklas utifrån sina förutsättningar men med gemensamma nationella målsättningar, utgångspunkter och infrastrukturellt stöd.” Att det står ”alla bibliotek” borde således innebära att samtliga biblioteksformer, även de statliga universitets- och högskolebiblioteken, specialbiblioteken, fängelsebiblioteken, regementsbibliotek och andra landstingskommunala bibliotek inom sjukvård kommer att samordnas under de regionala biblioteksverksamheterna.

I beskrivningen av humpen Högskolebiblioteken heter det samtidigt att ”Långtgående nationell styrning skulle dock kunna minska den lokala relevansen för högskolebiblioteken.” Motsvarande ömma känslor för lokal relevans har författarna knappast för den regionala biblioteksverksamheten där den enda lösning som ska rädda nationalbibliotekets möjligheter att nå ut bygger på att det bildas sex nya och ganska stora biblioteksregioner. Vinnarna på det lär knappast vara folkbiblioteken eller deras användare.

I kapitlet om Demokrati heter det att ”Vi ska inte omformulera Regeringsformen eller Bibliotekslagen för att skriva en nationell biblioteksstrategi.” Regeringsformen sitter nog säker, men det räcker nog inte med ”en särskild förordning, som knyter an till Indelningskommitténs förslag till regionindelning” om jag tolkat målområdet om stärkta regionala biblioteksuppgifter rätt.

Om förstatligande av den regionala biblioteksverksamheten är ett mål skulle ett av alternativen kunna vara tillhörighet till länsstyrelserna.

- Frågan kan ställas: Har utkastförfattarna verkligen tänkt igenom det här?
- Frågan kan ställas: Varför lyfts inte länsstyrelserna som en alternativ tillhörighet för de regionala biblioteksverksamheterna?

Hump 3 Motsättningar i dokumentet

Fokus på samlingarna

I definitionen av bibliotekens verksamhet hävdas att den måste vara kopplad till samlingarna eftersom uppdraget är att förmedla kunskap, litteratur och bildning. Det tycker jag personligen är en för begränsad och sektorstillvänd beskrivning som inte tar fasta på bibliotekens – och speciellt folkbibliotekens – samhällsbyggande roll. Dock är det tydligen lite olika för olika bibliotek. Lite förvånande sägs t ex om högskolebiblioteken att ”Biblioteken behöver förflytta sig från samlingsorientering

till användarorientering...” Jag menar att det inte kan gälla enbart den bibliotekstypen utan för alla bibliotek, möjligen med undantag för sådana som struntar i sina användare.

Vem ska få utveckla digitala tjänster?

I humpen Nationellt digitalt bibliotek heter det att ”Lokala bibliotek har inte resurser och oftast inte kompetens för att utveckla och drifva digitala system, plattformar och digitalisering av innehåll. Det är ineffektivt och inte meningsfullt att upprepa detta arbete inom en mängd olika bibliotek.” Samtidigt heter på andra håll i utkastet när det gäller digitala tjänster för barn att just dessa ”kan

med fördel drifvas av de bibliotek som utvecklat dem”

- Frågan kan ställas: Hur vill ni ha det?

Kvalificerade texter

Utkastet menar att det är fruktbart i biblioteksammanhang att ansluta sig till

Litteraturutredningens begrepp *kvalificerade texter*. Det har jag inga problem med.

Men däremot kritiken mot distributionsstödet från Statens kulturråd till

folkbiblioteken (inte kommunbiblioteken som utkastet hävdar). ”En del av dessa titlar är av den karaktären att det inte finns ett självklart behov eller efterfrågan av dem på varje enskilt bibliotek”. Jag menar att en stor del dessa titlar är av precis den karaktär av kvalificerade texter som Litteraturutredningen beskriver.

Hump 4 Fokus på KB:s utvecklingsbehov eller en strategi?

En del av de möjliga åtgärderna pekar tillbaka på KBs utvecklingsbehov samtidigt som KB har ett samverkansuppdrag. En del av åtgärderna handlar enligt min uppfattning om sådant som mycket väl redan kan sägas finnas detta samverkansuppdrag – t ex åtgärder som handlar om biblioteksjuridik, infrastruktur för fjärrlån, nationell gallringsplan, Litteraturbanken, nationell statistik kring barns biblioteksanvändning, upphandlingar av databaser, e-böcker och streamingtjänster samt utvecklingen av Libris. Det gör att utkastet i vissa delar mer ses som ett medeläskande än en strategi.

- Frågan kan ställas: Ska det vara den här detaljnivån i det slutliga strategiförslaget?

Hump 5 Finansieringen

De 225 miljonerna som utkastet ska användas för att finansiera de möjliga åtgärderna finns i bästa fall under tre år och är till för att förbättra för folkbiblioteken utifrån bibliotekslag och biblioteksplaner. Finansiering av åtgärderna förväntas också komma från såväl regional som kommunal nivå, men vem vet om det blir så.

- Frågan kan ställas: Hur ska den långsiktiga och hållbara finansieringen av de möjliga åtgärderna ske?

Hump 6 Lagändringar

I utkastet nämns flera lagar som inte går i takt med biblioteksutvecklingen. Även om författarna påstår att ambitionen inte är att revidera bibliotekslagen så pekar man på att den behöver ses över avseende t ex vuxnas lärande – för att inte tala om den

saknade beskrivningen av nationalbibliotekets uppgifter eller den nya inriktningen för de regionala biblioteksverksamheterna.

Pliktlagen och upphovsrättslagen nämns speciellt inom områden där det behövs rejäla översyner. Problem med lagen om offentlig upphandling nämns också i samband med böcker på andra språk. Däremot är det vagare med skollagen – där är Länsdelegationens slutbetänkande tydligare.

- Frågan kan ställas: Hur många ytterligare utredningar kommer utkastet att föda upp?
- Frågan kan ställas: Varför intresserar sig utkastet inte för skollagen i större utsträckning om t ex frågan om bemannade skolbibliotek?

Hump 7 Verksamhetsutveckling utan strategiska projekt

Jag håller inte med om det generaliserade påståendet att ”Kortsiktig projektfinansiering är ett generellt samhällsproblem som blir extra synligt inom bibliotekssektorn.” Varken att det är ett generellt samhällsproblem – jag kan peka ut ett hundratal samhällsproblem som är både akutare och viktigare för samhället att ta itu med – eller att det i så fall skulle vara extra synligt inom bibliotekssektorn med den kunskap jag har om t ex EU-projekt och projekt inom vård, skola och omsorg. Min erfarenhet säger att det snarare handlar om att ge stöd när det gäller arbetsmetoder inom projekt. Det vill säga ett fokus på hur projektplaner, kommunikationsplaner och riskanalyser görs. Det handlar om att ansvariga på bibliotek får ökad kunskap och ökat självförtroende så att de kan implementera metoder som Design Thinking och UX i projekten och använda relevanta projektstyrningsmodeller på ett professionellt sätt.

Jag tror heller inte att generella bidrag som smetas ut är den bästa lösningen, i alla fall inte när det gäller verksamhetsutveckling på folkbibliotek. Mest effektiv är statlig bibliotekspolitik när kulturrådet pekat ut områden och lockat med projektbidrag som bjudit in till experimenterande och tester. Mest hållbart har bibliotekspolitiken varit när staten inte gett upp. Ett bra och aktuellt exempel är satsningen på Bokstart i hela landet. Ett generellt bidrag hade inte skapat förutsättningar för denna nya satsning. Jag tror att det är en dålig idé att ansvaret för utvecklingsprojekt förs över från kulturrådet till KB, i alla fall så länge som kulturrådet har ett folkbiblioteksuppdrag eller att kultursamverksansmodellen existerar. Kulturrådet har långsiktigt byggt upp kunskaper om förutsättningarna att bedriva folkbiblioteksverksamhet. Motsvarande förförståelse menar jag saknas på KB. Det är fullkomligt oklart varför utkastet föreslår att kulturrådet får behålla uppdraget att fördela medel för läsfrämjande, speciellt som man sågar kulturrådets långsiktiga arbete med projektbidrag och lyfter fram projektträsket som ett stort samhällsproblem. Poängen med satsningen på ”Stärkta bibliotek” handlar om kopplingen till kommunala biblioteksplaner och de utmaningar som i bästa fall finns formulerade där.

Utkastet säger att den nationella biblioteksmyndigheten snarare än Kulturrådet bör få uppdraget att fördela utvecklingsmedel till biblioteken. Här blir det igen ett problem vad som avses med ”bibliotek” eftersom KUR i princip ger utvecklingsmedel främst

till folkbibliotek och till regional biblioteksverksamhet inom samverkansmodellen. Men om utkastet menar ”biblioteksfället” så kommer det att betyda att medel som tidigare gått till folkbibliotek och regionalbiblioteksverksamhet framledes lika gärna kan gå till fängelsebibliotek, högskolebibliotek eller rentav till KB själv.

- Frågan kan ställas: Vilka outtalade orsaker finns bakom utkastets förslag att kulturrådet får behålla uppdraget att fördela medel för läsfrämjande samtidigt som KB tar hand om utvecklingsmedlen till biblioteken?
- Frågan kan ställas: Betyder förslaget att KB ska vara ansvarig för bidragsfördelningen att mindre medel kommer att gå till folkbiblioteken i framtiden?

*Hump 8 ”Det, som är sanning i Berlin och Jena, är bara dåligt skämt i Heidelberg.”
Gustaf Fröding*

Humpen ”Ovöld och neutralitet” talar primärt om folkbiblioteksverksamhet utifrån ett antal debatter om det är mänskliga rättigheter eller friheter som ska ligga till grund för de värderingar som ansvariga gör när det gäller fr a medieförvärv och arrangemang på folkbiblioteken. Humpen ”Lögner och propaganda” lyfter problemen med falska nyheter och alternativa fakta. Det är lite oklart hur dessa båda humpar kommunicerar med varandra. Och i så fall om de har bäring på andra biblioteksområden.

- Frågan kan ställas: Hur ska folkbiblioteket förhålla sig till ett önskemål från en rasistisk förälder om rasistiska bilderböcker? Hur ska de vetenskapliga biblioteken förhålla sig till ovetenskaplig litteratur och falska vetenskapliga rapporter om de ska förhålla sig neutralt till utgivningen?

Fler möjliga åtgärder?

Utkastet lyfter att det finns stora skillnader mellan de regionala biblioteksverksamheterna när det gäller utföra sina uppdrag. Utkastet lyfter fram en idé om att följa Indelningskommitténs förslag om sex regioner.

- Frågan kan ställas: Borde det inte finnas andra modeller som skulle fungera ännu bättre?
- Möjlig åtgärd: En modell skulle kunna vara att de regionala biblioteksverksamheterna i framtiden får ta del av riktade medel inom samverkansmodellen. Medel som fördelas utifrån utvecklingsbehoven i regionerna baserat till exempel på antal invånare i regionen, antal kommuner, geografiska avstånd, antal personer med funktionsnedsättning, storlek på grupper av de nationella minoriteterna, antal personer med annat modersmål än svenska, antal barn och unga samt bildningsnivån i regionen.

Utkastet lyfter att Kungl. Biblioteket självklart ska ha rollen som nationell biblioteksmyndighet och ha en nationell överblick över och främja samverkan inom det allmänna biblioteksväsendet, något som anges i §18 Bibliotekslagen. Jag tycker inte att det är självklart att myndighetsuppdraget ska ligga på ett bibliotek som enligt dåvarande statssekreterare Peter Honeth ”absoluta huvudroll” är att vara ett forskningsbibliotek och så att säga därmed är part i målet. Enligt Honeth har KB en ”viss roll” mot folkbiblioteken. ”Den rollen skulle kunna bli väldigt stor”, sa Honeth, ”men det kan inte vara så att den går ut över det som trots allt är KB:s huvudroll.” Det

finns inget som tyder på att synen på KB:s uppdrag ändrats från statens sida. Enligt min uppfattning bör den nationella biblioteksmyndigheten vara oberoende och agil.

- **Möjlig åtgärd:** utvärdera hur KB genomfört sitt samverkansuppdrag innan det pekas ut en nationell biblioteksmyndighet.

Utkastet föreslår angående (folk?)bibliotekens uppsökande verksamhet föreslås att Nationalbiblioteket ska ta fram relevanta mätmetoder för att utvärdera om den uppsökande verksamheten når nya biblioteksanvändare/läsare/informationssökare.

- **Möjlig åtgärd:** Därtill bör reglerna för biblioteksersättning till upphovsmän ses över när det gäller utlåning i den typ av uppsökande verksamhet där det inte förs någon utlåningsstatistik.

Omvärldsanalysen fick namnet ”Den femte statsmakten”. Likvärdig tillgång till biblioteksverksamhet är en grundbult i utkastet samt påståendet att ”Dagens huvudmannaskap och organisation försvårar bibliotekens möjlighet att skapa en gemensam digital bibliotekstjänst.” pekar på en ambition till ökad centralisering.

- Frågan kan ställas: Syftar strategin till ett förstatligande av kommunala bibliotek?

Med vänlig hälsning

Peter Alsbjer
Regionbibliotekarie
Biblioteksutveckling Region Örebro län